

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Murenulæ Sacræ Vestis Sponsæ Regis Æterni
Vermiculatæ Opus, De Privilegiis Ordinum Regularium**

Alviset, Virginius

Campidonæ, 1673

Caput 2. Circa Benedictiones, & Consecrationes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62361](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62361)

tenebant Galaciam, ut ei circa divina ad-
rigilabant, ut refert Ambros. Moral. in
sua Historia.

Quod Reges Gallie cum ad bellum
procederent, accipiebant auristamen de
manu Abbatum S. Dionysii, &c. Verum
quia hæc singularia, & præter institutum
mihi propositum, (qui generalia, & com-
munia omnibus, tractare intendo) ideo
& ab his calamum retrahens, aliis mate-
riis concedo.

CAPUT II.

Circa Benedictiones, & Consecrationes.

SUMMARIUM.

- 1 Regulares possunt petere benedictiones sibi neces-
sarias ab Episcopis, qui per eos transeunt vel
quemcumque Episcopum pro eisdem ad sua
Monasteria vocare 2.
- 2 Hoc non est revocatum in Tridentino.
- 3 Regulares possunt invitare quemcumque Episco-
pum ad Celebrandum Pontificaliter in suis
Monasteriis. Et non revocatur in Trid. ibid.
- 4 Regulares possunt consecrare suas Ecclesias. Et
easdem polluz reconciliare.
- 5 Regulares possunt conficere aquam Gregoria-
nam & quando. ib. d.
- 6 Ecclesia simpliciter benedicta, si polluitur, potest
reconciliari à simplici Sacerdote.
- 7 Ecclesia polluta non eget reconciliatione, nisi de-
lictum sit notum & præcedat sententia, se-
cundum aliquos. 9.
- 8 Regulares possunt uti dictis privilegiis in omnibus
locis sibi pleno iure subditis. Quando sic locus
dicatur subditus 11.
- 9 Abbates possunt sacrare Altaria portatilia fixa
13 & 14.
Campanas & Calices. ibid.
- 10 Abbates possunt uti Chrismate, tam in suis Eccle-
siis quam in aliis sibi pleno iure subditis.

12 Prælati Regularium possunt benedicere Corpo-
ralia & alia Ecclesiastica Ornamenta. Et
hoc undecunque sint. ibid. & non est revoca-
tum 13.

14 Simplex Sacerdos regularis potest benedicere
Ornamenta Ecclesiastica. Negatur hoc pri-
vilegium à nonnullis 15. Sed contra eos asseri-
tur 16. An secluso privilegio id licitum aliis
Sacerdotibus 17.

Eugen. IV. concessit Augustinian. & Sixt. I
IV. Carmelit. ut in defectu proprii Ep-
iscopi si alius habens gratiam, & com-
munionem Sedis Apostolicæ, per eos
transierit, possint ab illo accipere bene-
dictionem suorum valorum sacrorum Al-
tarium, Ornamentorum, & alia ejusmo-
di, Casarub. v. benedicere nu. 6. & 10.

Monasterio Cassinensi concessere Za-
char. I. Calixt. II. & Innoc. III. S. Pauli de
urbe Roma. idem Innocent. & Gregor. IX.
Cavensi Alexand. III. universa Congrega-
tioni Cassinensi Eugen. IV. Ut pro conse-
crandis Altaribus, Ecclesiis, valibus sa-
cris &c. possint Prælati ad eadem sua Mo-
nasteria vocare quemcumq; Episcopum,
etiam si proprius adsit: & absq; ulla ipsius
licentia. Margarin. in Bull. Cassin. const. 63.
quæ incipit: Etsi quaslibet. Et const. 64.
quæ incipit: Regularem vitam & Roder. r. 1.
B. 9. & 11. Eugen. IV. Idem concessit Mino-
ribus Leo X. ut refert Casar. v. benedicere
nu. 15. Et rursus Jul. II. ut idem ait v. Eccle-
sia. Sed eo tantum casu cum proprius Epif-
copus bis aut ter requisitus, recusat bene-
ficium impendere. Vide Gloss. c. cum &
plantare de privil. s. in Ecclesiis.

Nota autem circa hæc privilegia, 3
quod à nonnullis dicuntur revocata pro-
pter dispositionem Trid. sess. 6. c. 5. de Res.
& sess. 14. c. 2. ubi sic dicitur. Nulli Episcopo
licet cuiuscumque privilegii prætextu, Pontifi-
calia in alterius Diœcesi exercere, nisi de ordina-
rii licentia expressa, & in personas eidem ordi-
nario

M 2 nario

navio subjectas tantum. Si secus factum fuerit. Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinari ab exercitio ordinum sint ipso iure suspensi. Puto tamen ego, Primo quod ubi Tridentinum non fuit receptum gratis allegatur hæc ejus dispositio contra prædicta privilegia, quin potius ea omnia adhuc valere juxta omnem concessionis tenorem. Secundo, Quod ubi Trident. fuit receptum hæc dispositio mihi videtur respicere non Regulares, sed Episcopos, ut ejus intentio, & voluntas fuerit, non tollere prædicta privilegia, sed quosdam Episcopos qui prætendebant se posse ubique Pontificalia exercere virtute quarundam concessionum, quas dicebant se habere, ab hac praxi prohibere. Tertio, Quod illa prohibitio Tridentini non est generalis, nec debet intelligi de exercitio, quorumcunque Pontificalium, & in quocunque actu, sed solum de collatione Ordinum, uti declarat ipse textus constitutionis sub finem, secundum cujus finis verba, sunt regulanda antecedentia. Quarto, Quod Trident. fortè aliud non voluit, quàm innovare dispositionem *c. non liceat d. 92.* Nam ibi ad marginem citatur. Et Aug. Hunnaus in approbatione harum citationum, dicit textum Tridentini esse secundum illas intelligendum. Licet autem in prædicto capite prohibeantur Episcopi exercere Pontificalia in aliena Diocesi, non pauci tamen, nec ignobiles Canonistæ interpretantur illam prohibitionem, non de simplici, & nudo usu Pontificalium, aut exercitio, eorum præcisè, quæ sunt ordinis Episcopalis, quales sunt consecrationes, sed de exercitio propriè dicto Pontificalium, puta cum adjuncto aliquo iurisdictionis actu. Ex quibus omnibus patet, quàm malè torquatur locus supra relatus Tridentini, contra supra memorata privilegia.

Sicut autem possunt Regulares eorum virtute vocare ad sua Monasteria quocunque Episcopum pro benedictionibus, & consecrationibus, sibi necessariis, ita à fortiori pro celebranda Missa Pontificali, in suis ipsorum Ecclesiis, non obstante Tridentino, nam etiam seclusis privilegiis licitus est usus Pontificalium, qui non habet adjunctum actum aliquem iurisdictionis, ut superius dicebam, & docent Host. *c. fin. de usu & auth. pall.* Panor. *c. anti. qua de privileg.* Gloss. Clem. Archiepiscopo. eod. & Laudun. eod. *quamvis de judic.* Quorum autoritas facit rem probabilem. Et ita etiam pro locis exemptis (qualia sunt Regularium Monasteria) tenet Barb. *de off. & pot. Episc. p. 3. alleg. 80.*

Benedictus XIII. concessit Cassinens. Jul. II. Mimms Leo X. Minoribus ut Prælati possint suas Ecclesias solemniter benedicere, sua Oratoria, & Cimiteria, vel si contingat pollui sanguinis aut seminis effusione, seu quavis alia via, reconciliare per aquam Gregorianam ab aliquo Episcopo factam, quam tamen ipsi facere poterunt, si intra duas dietas, non reperiat Episcopus, à quo illam possint accipere, dieta verò est spacium 7. leucarum Joana. de la Cruz. *in epi. privil. lib. 2. c. 5. dub. 9. tit. 4. Confess. in summar. mar. magni a. 6. Portel. v. benedicere. Casar. eod. v. & v. Ecclesia Hugolin. de off. ep. c. 29. §. 7. Sayr. de censur. c. 10. num. 31. Henriq. lib. 9. de miss. cap. 27. Rodet. tomo 1. q. 19. art. 6. Barbof. de off. & pot. ep. p. 2. all. 28 & alii apud ipsos. Et Marchin. de sacr. ord. tr. 3. p. 3. c. 10. n. 14. refert se olim juxta hujus privilegii tenorè, Ecclesiam sui ordinis Ticini reconciliasse, & aquam Gregorianam, in hunc finem fecisse & cum post factum multos habuisset adversarios ex Curia Episcopali, v. rso privilegio & autoribus a quibus refertur, tacuisse; Cum tamè P. Barnabita (quorum ord. est March. hoc*

an possint item consecrari à Prælati Regulariū, refert Vincent. Barrali, in Chronol. Lerinensi Aldebert 2. Abbatem sacre illius Insulæ, an 1088 una die (quæ fuit 4. Octob.) consecrasset in illa tres Ecclesias, nempe Majorem; S. Mariæ (quam vocant de pietate) illi conjunctam, & S. Crucis intra turrin. Quod privilegium jam est cōmune toti Congr. Cassin. cui fuit unitum prædictum Lerinense. Et hoc ipsum longè post, in eodem Cassinen. concessit Bened. XIII. *Minoribus* Leo X. & *Minimis* Jul. II. Cruz, & alii citati nu. 6. Circa quod, & tria præcedentia adverti, Sacram Rit. Cōgreg. statuisse, non posse Abbates (etiam benedictos) illa benedicere in quibus intervenit chrisimatis unctio; Verum postquam debite fuit informata de privilegiis Dominorum meorum Cassinensium; an. 1606. & rursus an. 1614. in eorum gratiā declaravit se suo illo anteriori decreto nō comprehendere Abbates habentes privilegia Apostolica ad talia. Quin imò ipsis licere, secundum eorundem privilegiorum tenorem, uti Chrisimate. Et hoc velim intelligas non tantum de suis Ecclesiis, sed etiam de aliis unitis, ac pleno jure subditis suis ipsorum Monasteriis, secundum dicta superius in notis ad n. 5.

11 Innocent. VIII. concessit Cassin. & Cisterciens. Idem Innoc. & Leo X. *Minoribus*. Et Pius V. Ordini S. Hieronymi, ut Prælati & in ipsorum absentia, eorundem locum tenentes, possint benedicere Corporalia, ornamenta Ecclesiastica, & omnia alia, in quibus non intervenit Chrisimatis unctio. Et hoc undecunq; eis benedicenda offerantur. Roder. *to. 1. qq. reg. 19. ar. 2.* Diana *tr. 2. dub. reg. ref. 4.* Portel. *v. benedicere.* Cafar. *cod. v.* & Capuccin. *in annot. ad idem v. nu. 11 & 14.* Cum aliis infra cit. Nota autem circa hoc privil. S. Cardin. Congr. declarasse, Regulares non posse benedi-

cere ornamenta, pro Ecclesiis sibi nō subditis, & consuetudinem contrariam non valere. quam & abrogavit an. 1629. die 18. August. ut inter alios refert Cayant. *in com. in rubr. Missal.* Sed Marchin. *tr. 3. de Sacram. Ordin. p. 3. cap. 12. n. 3.* Tambur. *tr. 1. de iur. Abb. d. 22. qq. 2.* Suar. *to. 4. de Rel. tr. 1. lib. 2. cap. 30.* Diana *cit.* & alij apud ipsos dicunt, illa declaratione non obstante, locum esse adhuc privilegio, quia constat de ejus concessione, non de revocatione. Adde, quòd Regulares non benedicunt ornamenta ex consuetudine solum (ut videtur illud decretum supponere) sed virtute privilegiorum Apostolicorum. Et cum S. Congreg. nō abroget nisi consuetudinem, manent ideo prædicta privilegia, ea non obstante, in suo vigore. Quantum verò ad alias declarationes, quæ fortè possent allegari aut fingi, contra eadem privilegia. Respond. eas non habere vim legis, neque esse receptas, pro quo vide dicenda *sect. 4.*

Sixt. IV. concessit *Minor.* ut simpliciter sacerdotes possint benedicere omnia ornamenta Ecclesiastica, exceptis Corporalibus, pro quibus tamen benedicendos possunt, ex eadem concessione, accipere licentiam à suis Provincialibus. Roder. *to. 1. qq. reg. 19. ar. 1.* Cruz. *in epit. privil. d. 2. cap. 4. concl. 3.* Bauny *in Theol. Mor. qu. 1. de Sacrif. Miss.* Sa *v. benedicere.* Armil. *v. consecratio.* Confett. *in sum. maris magni.* Corraf. *in sum. privileg. mendic. in resp. d. 1. cens. cum aliis infra citandis.*

Nota, quòd nōnulli Superiores Regularium, invidentes hoc privilegium in inferioribus, dicunt (sed non secundum scientiam) illos non posse eo uti hoc tempore. Tum quia appellatur Oraculum Crucio, sicut de factò, Roder. reponit lud inter Oracula sextina, unde quia Urban. VIII. abrogavit Oracula, ideo & hoc ab-

abrogatū volunt. Tum quia idem Roder. licet refert, illud nunquam fuisse in usu quod Minores eò quòd statim post concessionem, in proximè secuto Capitulo generali, restrictum fuit ad Guardianos privativè ad simplices Sacerdotes. Ex quo fit quòd cum inter Minores soli Guardiani seu Superiores hoc privilegio utantur, ideo & inter alios Ordines, solos similiter Superiores posse sibi illud vindicare, cum ad illos non derivetur, nisi per viam communicationis. Verum hæc omnia gratis dicuntur, & nullo modo obstant quò minus simplices sacerdotes suo privilegio utantur, juxta tenorem suæ originariæ concessionis, tam in Ordine ipso Minorum, quàm in aliis cum illo communicantibus. Non primum, quia licet privilegium appelletur Oraculum ab aliquibus, & inter Oracula censeatur, non tamen ab aliis omnibus. Sunt enim plures, qui absolutè privilegium vocant, & inter alia privilegia per Scripturam concessa reponunt. Deinde etiam concessio quòd originariè fuerit emanatum per Oraculum, attamen virtute confirmationis subsecuta, & facta per Scripturam, accepit vim & naturam constitutionis scriptæ & propriæ dictæ, atque ideo sub revocatione Urbani non comprehenditur juxta dicta *sect. 1. cap. 4. ubi de consur. priv. qu. a vero quæ vide. Sed neque contra hoc privilegium obest alia obiectio de restrictione facta à Minoribus. Tum quia in communicatione privilegiorum, non communicantur privata restrictiones, privatorum Ordinum, aut personarum utentium, vel usus & non usus (hæc enim non sunt privilegia, sed ipsa gratia prout emanavit in sua origine à Papa, juxta dicta ubi de communic. v. vis autem. Et ubi de usu, v. 8. Hoc autem privilegium emanavit à Papa pro simplicibus Sacer-*

dotibus, Ergo &c. Et ita Portel. v. benedicere in addit. Refert Dominicanos in praxi observare, & hoc privilegio uti, quamvis illud habeant per solam communicationem cum Minoribus. Tum quia etiam in ipso Ordine Minorum illa restrictio cuius meminit Roder. sicut & Statuta Capituli in quo facta est, non fuerunt recepta in multis Provinciis, ut qui post Rodericum scripsit, notat & testatur Chassaing. *tr. 7. de privil. regal. cap. 4. prop. 1.* Et sic manet privilegium factum simplicibus Sacerdotibus, tam in ipso Ordine Minorum, quàm in aliis cum ipso communicantibus. Et ita præter Portel. & Chassaing. tenent PP. Recollecti in comp. Roder. v. benedicere. Bauny Sa, & Cruz. in initio citati. Corraf. item citatus, qui ibi reponit hoc privilegium inter communia omnibus Regularibus Mendicantibus. Et tandem (ut alios omnittam) Possévin. in *pra aur. cap. de sacrif. Miss. num. 37.* Vbi non modò dubitat de ejus validitate, & usu licito, quin potius ita certum supponit, ut ibi hortetur Parochos, ad petendam benedictionem suorum ornamentorum, à Regularibus, quos per suas parochias interdum transire contingit. Et sic recapitulando pro validitate, & usu licito hujus privilegii. Ego produco familiam Recollectorum (nobile membrum Ordinis S. Francisci) cum septem authoribus, qui communiter recipiuntur in aliis materiis, nempe Portel. Sa, Corraf. Cruz, Possévin. Chass. & Bauny. Quibus adde alios allegatos, nempe Cordub. Molph. Mirand. Bonac. & ipsum Roder. Quorum omnium auctoritas facit mihi hanc opinionem indubitamam.

His addo, quòd fortè dici posset, Sixt. 17. f. v. sua illa concessione solum jus antiquum ostendisse potius quàm privilegium

REGIA
BIBLIOTHECA
ET
MUSEUM
IN REGIIS
COLLEGIIS
POSTOUM
S. FRANCISCI

gium tradidisse, & secluso privilegio posse simplices Sacerdotes benedicere omnia Ecclesiastica ornamenta, exceptis Corporalibus. Nam de jure communi omnia Sacerdotalia permilla sunt Sacerdotibus, nisi sint Ordinis Episcopalis vel specialiter Episcopis attributa, privative ad Sacerdotes simplices, vel illis interdicta, *c. ecce ego. d. 95. & cap. legimus. d. 93.* At in jure specialiter prohibentur Sacerdotes Ordines conferre, vel Sacramentum Confirmationis, Chrisma conficere, Virgines vel Ecclesias, seu Altaria consecrare. *cap. quamvis. d. 68.* Item solemniter populo benedicere, vel poenitentes reconciliare. *cap. ministrare. 26. quest. 6. Item Corporalium benedictio specialiter attribuitur Episcopis, in cap. consulto. d. 1. de cons. Cum vero in anteriori cap. vestimenta. eod. dicantur debere esse sacrata, hoc est benedicta, neque hæc benedictio attribuitur Episcopis, sequitur, quod sit relicta simplicibus Sacerdotibus, exceptio enim firmat regulam. Et ita tenet. Angel. in sum. v. benedictio. num. 1. Quamvis Sylv. eod. v. num. 4. dicat contrarium. Circa quod attendenda erit locorum consuetudo, quæ solet jura interpretari manente interim privilegio, de quo hæc tenent in suo vigore.*

C A P. III.

Circa Bona.

S U M M A R I U M.

- Regulares non tenentur ad decimas, quartam funeralium &c. num. 1. 2. & seqq.
- 6 An hæc privilegia valeant. & 7.
- 8 Regulares possunt alienare bona, sub diversis modificationibus etiam legata, & non obstante voluntate testatorum. 12. & 13. & seq. ibid.
- 14. Hæc privilegia possunt compleri per se invi-

cem. Sed alia solemnitates à jure præscriptæ servandæ. 15.

19 Bona Regularium non possunt præscribi. Neque etiam Privilegia. 18.

Eugen. IV. an. 1436. die 3. Julii exemit omnia Monasteria almæ Congreg. Cassin. à solutione decimarum, & canonice portionis, ex relictis, legatis & donatis, tam per ultimas voluntates, quam inter vivos, seu quavis alia occasione acquisitis, de præterito, & de futuro acquirendis, & à quibuscunque præcedantur. B. quæ incipit: *Ad Ecclesiarum.* Nicolaus V. derogando clem. dudum de sepult. exemit Carmel. à solvenda quarta Ecclesie parochiali, de rebus seu bonis, quæ illis obvenerunt per funera fidelium legata, ultimas voluntates, seu quavis alia via. Item Sixt. IV. exemit Dominum à solvenda quarta, de quibusvis rebus aut ad quemvis finem eis datis, excepto funeralibus. Idem concessit Minimus Julius II. ac simul eos exemit à solvenda decimis, primitiis, novalibus &c. Quibus motu proprio, & ex certa scientia, ipsis confirmavit Leo X. Ac demum Pius V. omnes exemptiones communicavit omnibus Ordinibus Mendicantium per Bullam quæ incipit: *Esti Mendicantium.* Cujus dispositiones deinde extendit ad Ordines seu Congregationes non Mendicantium per Bullam quæ incipit: *Ex Supreme dispositione* arbitrio. Vide Casar. v. Canon. portio. Peyrin in cons. Jul. II. &c. Ubi tamen advertit. quod illa extensio facta à Pio V. uti & Bulla: *Esti Mendicantium,* dicitur à nonnullis revocata à Gregor. XIII. successore, per aliam Bullam quæ incipit: *Quia nonnullis* tanta, quod tamen alii negant, de quibus nobis amplius sermo fact. 4. dub. 4.

Secundò. Quod quidquid sit de Bona supramemorata privilegia valde admittuntur, imò in aliquibus locis, quibus partem